

Klinisk Biokemi

Dansk Selskab for Klinisk Biokemi

Beskrivelse af faget

Fagets hovedformål er at bidrage til biokemisk forståelse af sygdom og at overføre viden herfra til klinisk anvendelse.

Klinisk Biokemi er et tværgående laboratoriemedicinsk speciale og er til stede på alle større sygehuse. Specialet forestår undersøgelser, der kan måle biokemiske forstyrrelser, og undersøgelsesresultaterne indgår i forebyggelse, diagnostik og behandlingskontrol og ledsages i et vist omfang af lægelig rådgivning og fortolkning.

Specialets tre grundpæjle er 1) produktion, 2) forskning og 3) undervisning.

- 1) Forudsætninger for produktion af relevante analyseresultater er: Organisation og logistik, kvalitetssikring af laboratorievirksomheden, informatik, rationel brug og fortolkning af laboratorieundersøgelser samt undervisning og uddannelse.
- 2) Klinisk Biokemi er et af de mest forskningsaktive specialer i Danmark, og faget ønsker at tiltrække de dygtigste og mest kreative læger med interesse for forskning.
- 3) Undervisning og formidling er helt integreret i dagligdagen i Klinisk Biokemi, både mht. mundtlig og skriftlig vejledning af de kliniske lægers anvendelse og tolkning af vores ydelser, men også mht. undervisning og vejledning af medicinstuderende, ph.d.-studerende, laboratoriepersonale og andre personer i sundhedssektoren.

Mulighed for samarbejde med tilgrænsende specialer

Klinisk Biokemi har kontakt med alle andre lægelige specialer, og mulighed for samarbejde ligger lige for – både mht. daglig drift, men også mht. fælles forskningsprojekter.

Egenskaber, evner og kompetencer, som er vigtige for speciallæger i Klinisk Biokemi

- Bred medicinsk indsigt
- Sans for tal og logistik
- Gode samarbejdsevner på alle niveauer
- Kreativitet, motivation og sund fornuft

Hvad man som yngre læge bør have gjort sig klart, inden man søger ind i specialet

Om man er i stand til og ønsker selv at planlægge sit arbejdsliv.

Om man har lyst til forskning og til at være forskningsaktiv gennem hele arbejdslivet.

Om man har lyst til og har evner for at undervise og formidle viden.

Om man kan undvære den direkte patientkontakt.

Faglige landvindinger, tendenser og lignende, som kan forudses i specialet, og hvad de vil betyde for det at være speciallæge i specialet

Molekylærbiologiens udvikling vil få meget stor betydning for specialet og gøre det nødvendigt at formidle resultater af meget omfattende analyser i et meget simpelt og forståeligt format – en udfordring vi først nu er begyndt at tage hul på. Klinisk Biokemi er desuden et meget informationstungt lægeligt speciale, som vil få en central betydning for den nødvendige, men ofte meget vanskelige udvikling og integration af it-systemer i sundhedsvæsnet.

Det bedste ved at være speciallæge i specialet

- Man planlægger selv sit arbejdsliv.
- Gode muligheder for – men også pligt til forskning og undervisning.
- Man er med til oversættelsen af videnskabelige landvindinger til klinisk praksis.
- Begavede kolleger.

Ulemper ved at være speciallæge i specialet

Den brede kontaktflade til andre lægelige specialer og til stabsfunktioner på hospitalerne såsom it-afdeling giver stor mødeaktivitet.

Man skal til stadighed selv finde motivationen og ideerne til at præge udviklingen i specialet.

En typisk dag på arbejdet for speciallæger i specialet

Man har stor frihed til selv at strukturere sin dagligdag, og der er ingen fast skabelon. Dog vil man formentlig efter at have besvaret e-mails og organiseret sin kalender deltage i møder. Disse kan være interne møder i afdelingen om afdelingens drift, analysekvalitet eller statusopgørelser for forskellige projekter. Der er også ofte møder med læger fra andre specialer. Indholdet af sådanne møder kan være status for fælles projekter om indførelse af nye analyser, rutiner eller logistik, men også fælles forskningsprojekter. Som klinisk biokemisk læge vil man ofte skulle indtage en position som faglig leder, og måske også som organisatorisk leder, i et givent projekt.

For nogle klinisk biokemikere fylder forskningsaktiviteter meget i hverdagen; det kan være udfærdigelse af ansøgninger til fonde, data-analyse, artikelskrivning og vejledning af juniore forskere. Undervisning kan fylde en del, både forberedelse, afholdelse og evaluering, og endelig er ambulatoriearbejde og vagtforpligtelse aktuelt visse steder, i særdeleshed hvor der er særlige funktioner inden for koagulation.